

VakantiepuZZel 73

A	1	2	3	4	5	6	7	8	9
B	—	—	—	—	—	—	—	—	—
C	—	—	—	—	—	—	—	—	—
D	—	—	—	—	—	—	—	—	—
E	—	—	—	—	—	—	—	—	—
F	—	—	—	—	—	—	—	—	—
G	—	—	—	—	—	—	—	—	—
H	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Wij vragen u op de met A t/m H aangeduide regels acht met de hieronder vermelde omschrijvingen overeenkomende woorden te plaatsen, ieder dus uit negen letters bestaande. Als u dat goed doet, verschijnt in de kolommen 3 en 7 van boven naar beneden gelezen „iets” waarvan vier harten op het ogenblik vervuld zijn.

- A Bedrijfs verklaring.
- B Vervoerbewijs.
- C Tradities.
- D Huisdier.
- E Plaatsen.
- F Vaartuigen.
- G Zuiseling (onderwijs).
- H Venkolonie in Drente.

Wanneer u nu in onderstaand diagram op de plaats van iedere letter-cijfercombinatie de corresponderende letter invult, ontstaat in de vorm van een rijmp-

. A1 B6 F7 G3 A4 E6 B2 G2 . E4 A5 B7 F9 E1
 F1 F6 F6 D3 'B1 G2 B3 H9 C1 C8 E9 B6 D6 B4
 A5 E2 H2 A4 C1 H4 C9 A1 A6 H5 A7 A6 E9 'B1 C3 F6 H3
 A5 E6 E4 . A8 . H2 H9 C2 E7 G9 G4 A5 F6 . F2 F9 !!

Wat doet „Utrecht” in de vakantie?

Nu de vakantie voor de deur staat vragen wij ons wel eens af: Wat gaan al die VDH-ers nu doen in deze dagen? Om eens iets hiervan te weten komen, hebben wij het volgende gedaan: op de Personeelsafdeling hebben wij uit de kadek, die de gegevens van alle personeelsleden bevat, acht namen getrokken en deze VDH-ers gevraagd iets over hun vakantieplannen te vertellen. Na dit alles te hebben aangehoord zijn we de zaak een beetje gaan ordenen en het resultaat vindt u hieronder.

De heren Ebbenhorst (bandbaas) en De Wit (Prod. bureau) hebben geen vast plan. De eerste gaat na de vakantie trouwen en heeft dus wel het een en ander te doen, de tweede gaat eens lekker nietsdoen en de hobby tuinieren extra aandacht geven.

De plannen van mejuffrouw Van Kesteren (Montage) zijn getorpedeerd doordat haar verloofde in militaire dienst is; het zal nu „dagjes uitgaan” worden.

Heer Sodaar (Nabewerking) gaat voor de vakantie trouwen; de vrije dagen komen dus goed van pas om de woonruimte in te richten en als er nog

je een aanwijzing, die géén vakantie-ganger ooit mag vergeten.

Wat met „de corresponderende letter” bedoeld is? Heel eenvoudig: op de plaats aangeduid met bijvoorbeeld B3 moet komen te staan de derde letter van woord B uit het eerste deel van deze puzzel. C5 wil zeggen de vijfde letter van woord C, enz. enz. Een paar letters van het rijmpje moet u dus zelf opzoeken, maar daar zal de moeilijkheid zeker niet in blijken te zitten!

Een goede oplossing van het geheel levert u 5 punten op. Bij inzending kunt u emmede volstaan de woorden A tot en met H alsmede het rijmpje onder elkaar te schrijven.

Inzendingen vóór dinsdag 13 augustus a.s. aan mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje, Hoofdkantoor Maanweg, afd. Arbeid.

PRISWINNAARS

Deze week komen de heren A. de Ro-ver, afd. 2181 Utrecht en J. Jacobs, afd. Rijkschrijverij Maanweg, aan de beurt om de prijzen in ontvangst te nemen. Zij hebben beiden na 70 inzendingen resp. 81 en 80 punten verzameld en staan als hoogsten aan de top. Eerstgenoemde krijgt zijn prijs toegesonden, terwijl de heer Jacobs deze kan afhalen bij mej. Hartsuiker, afd. redactie VDH-tje, Hoofdkantoor Maanweg, afd. Arbeid.

Oplossing puzzel 70

DEEL 1:

afslager, arduin, afvallig, beejnsel, betalen, breieter, hoogvenster, dagoder, duisternis, ergens, garen, genezing, gevelsteen, gevolg, gezindheid, kader, kalendar, katoenooft, koestersen, lasteren, legeren, onderhorige, ontarlen, onzellig, onnodig, opomhond, proza, reuzel, spade, steel, steunen, stekel, stelsel, steger, tentamen, tussenschot, verbelden, verdagen, verdeelen, verlangsamen, verfrisen, wasbeer, zagerij.

DEEL 2:

beaard, eisen, zaterdag, interval, no-taris, toeslag, Europa, engte, revolve, gedurig, ekster, bevel, ellende, gordel, integer, negenog, lampen.

KLAVERJASNIEUWS

Maandag 24 juni j.l. vond de prijsuit-rekking plaats aan de winnaars van het 2de clubrooster, dat de afgelopen winter werd verspeeld. Mevrouw Bai, die als eerste eindigde, kwam in het bezit van een fraaie wisselbeker, terwijl nog dertig andere leden voor aardige prijzen in aanmerking kwamen. De overigen ontvingen als troostprijs een pakje sigaretten.

Zoals u waarschijnlijk wel zult weten, organiseerde onze klaverjasvereniging ook nog een groot nederlaagtoernooi, waaraan door 46 verenigingen, de meeste van verschillende bedrijven werd deelgenomen. Donderdag 27 juni j.l. vond de prijsuitreiking plaats.

Als eerste in dit sportieve toernooi eindigde de klaverjasclub „VEHA”, terwijl de verenigingen RAS 1 en 2, HTSV, LENSVELT en DE TOEKOMST respectievelijk de tweede tot en met de zesde plaats bezetten.

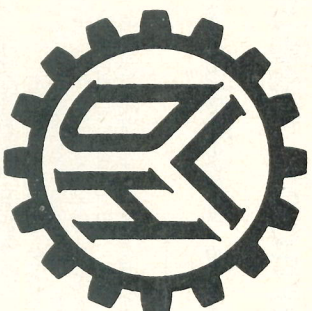
Met genoegen kan op deze kaartavonden worden teruggezien.

Gedurende de maanden juli en augustus wordt niet geklaverjast. Het nieuwe rooster zal 2 september beginnen.

Natuurlijk zijn vele nieuwe leden welkom!

kanie van twee weken, terwijl 37½ % liever negen dagen en de rest snippere eind juli, de andere helft was voor begin juli of augustus.

Allen hartelijk dank voor de medewerking en levens namens alle Utrechttenaren een prettige vakantie toegewenst aan al onze collega's in Den Haag.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG
 Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlands Autrijvfabriek N.V.
 Redacteur: C. Schrevel,
 Redactie-Adviescommissie: dr. Joh. H. Schreuer (voorzitter), C. A. M. Kroon,
 L. F. Laurier, ds. C. A. A. van Luttervelt en ing. J. Roorda.

LANDELIJKE BRANDWEERWEDSTRIJD TEE ZEIST

Onze bedrijfsbrandweer behaalde eervolle zevende plaats

Zaterdagmorgen j.l. stond om 10 uur onze succesvolle brandweerploeg aangetreden om met een prachtige, comfortabele autobus naar Zeist te vertrekken, alwaar onder leiding van onze brandweercorrespondent, de heer Lagendijk, zou worden deelgenomen aan de Landelijke Brandweervedstrijden om het kampioenschap van Nederland.

Zowel gemeentelijke (vrijwillige) als bedrijfsbrandweerploegen hadden hiervoor ingeschreven.

Nadat de heer Schrevel het gezelschap uitgeleide had gedaan, vertrok het team, vergezeld van enkele dames, alsmede enige belangstellenden naar de Hermitersingel achter het Slot te Zeist, waar het prachtige wedstrijdterrein gelegen was.

Ploegcommandant Nico Kouwer bleek met vakantie in Leersum te vertoeven en moest dus eerst worden opgehaald. Een gevolg hiervan was een grote omweg, maar van deze tocht door een prachtige, lommerrijke omgeving werd ruimschoots genoten.

Op de plaats van bestemming aangekomen werd allereerst het wedstrijdterrein verkend.

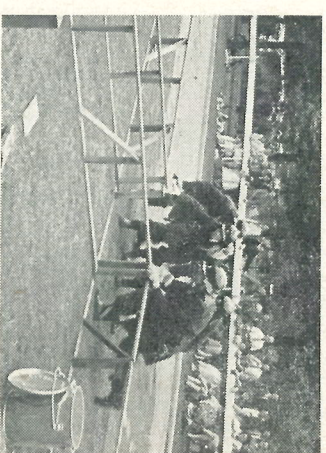
Al dadelijk bleek, dat dit in een ideale omgeving gelegen terrein met verstand van zaken was uitgezet.

Uit alle delen van het land waren

teams naar Zeist afgevaardigd. Velelei soorten kledij en dialecten gaven het geheel een folkloristisch aanzien. Kri-tiek in vaktermen, doch zeer zeker ook waarderende uitlatingen klonken door elkaar.

Bij de aanvang van de wedstrijden bleek al gauw, dat de opgeat zeer zwaar was. Een denkbeeldige, in een laboratorium uitgebroken brand moest met alle beschikbare middelen worden bestreden. Het gevaar voor ontploffingen vanwege de aanwezigheid van chemicalien en zeer brandbare stoffen eiste van de ploegcommandanten veel inzicht, initiatief en een ruime mate van... fantase. Ook de commando's, alsmede de wijze van uitvoering legden bij de totaalbeoordeling door de jury veel gewicht in de schaal.

Just vóórdat onze ploeg in het ge-

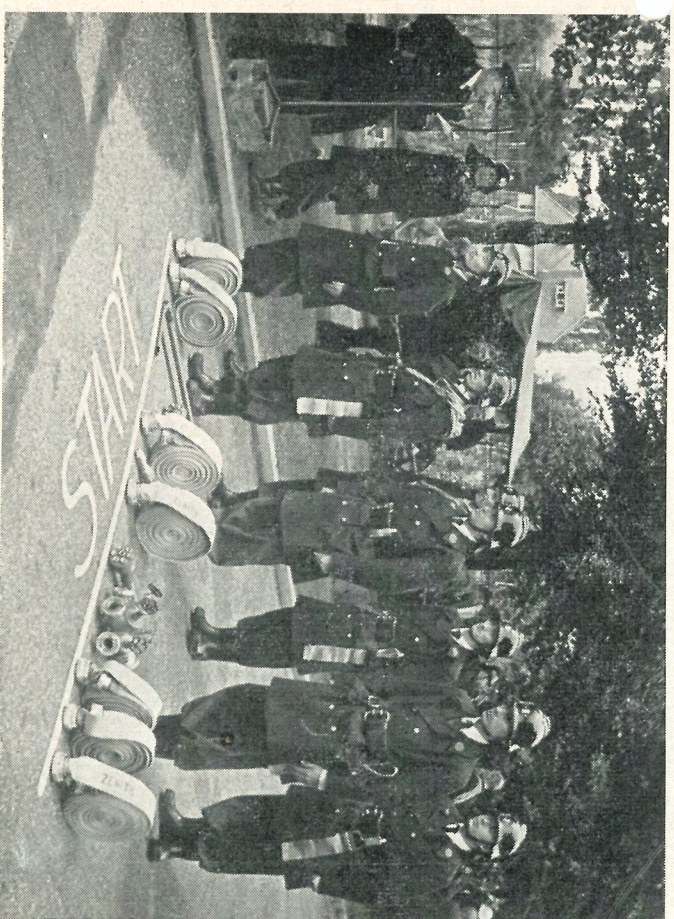

Eerst moest de plaats des onheils worden verkend.

richtingen der onzen gadegelegen. Het spelletje werd dan ook uitstekend gespeeld, waarbij het ons vooral opviel, dat alle bevelen en handelingen met overleg werden uitgevoerd. Zo konden wij als leken toch wel uit die „pan-tomine” opmaken, dat gas- en elektriciteit snel werden uitgeschakeld.

Een felle rookontwikkeling noopte tot het met een zakdoek afschermen van mond en neus, terwijl een slippende gang ons overtuigde van het grote ontploffingsgevaar. Kortom, hier waren

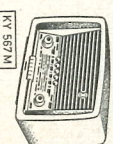
(Vervolg pag. 2)

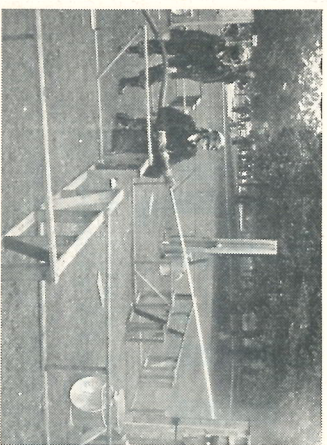
Aangetroeden voor de start.

weekblad

het V.D.H.-tje

Redactie: Maanweg 256, 's-Gravenhage, telet. 723820, toestel 509. Gedrukt in eigen drukkerij in een oplage van 3250 exemplaren.

De straatstraf op het doel gericht.

vaktui aan het werk. Met grote beslisterheid werd de ruimhard geëlimineerd en uiteindelijk gebuist. De „acteurs" hadden hun werk uitstekend verricht. Jammer, dat de gemakte tijd iets hoger lag dan die van enige andere ploegen, anders was ons team zeker hoger geklasseerd.

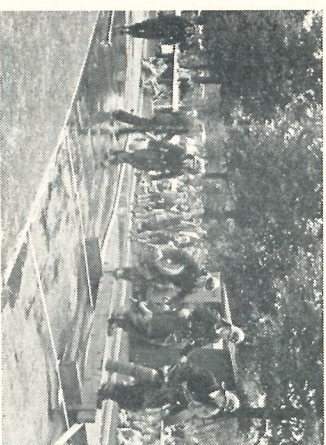
Toch mag een zevende plaats uit een veld van veertien ploegen een uitstekende prestatie worden genoemd.

De stemming was dan ook opperbest en opgewekt werd de terugtocht aanvaard.

In de omgeving van Utrecht werd eerst nog even „aangelegd" om de inwendige mens te versterken. De exploitant van een drukbezochte gelegenheid wist ons tot het nuttigen van één zijner „specialiteiten" te bewegen. Inderdaad bleken de pannekoeken „zo groot als tafelleefjes" iets bijzonders te zijn.

De rit naar huis werd nog opgeluisterd door een sonore, klankrijke stem die tot medezingen noopte en het was reeds over half tien, toen het eindpunt aan de Maanweg werd bereikt.

De grote loevrijding, alsmede het enthousiasme, waarmede door ons team deze als oefening bedoelde instructiewedstrijden werden uitgevoerd, hebben het nu ervan bewezen. En ook de veranderingen en de bereikte resultaten hebben ons gestrekt in onze overtuiging, dat deze oefeningen de prestaties zodanig hebben opgevoerd, dat wij nu kunnen hopen op een brandweerploeg, die in tijd van nood daadwerkelijk zal weten op te treden, in het belang van Van der Heem, dus... in ons aller belang.

Het materiaalvervoer moest over een „brug" gebeuren.

Spreekuur O.R. Maanweg

6 AUGUSTUS 1957.

1e pauze: mej. Van Biltenswijk — de heer Van der Plas,

2e pauze: de heren Van Antwerpen — Kouwer.

VDH-bedrijfstoernooi geëindigd

Bedrijfsleider reikte de wisselbeker uit

Dinsdag j.l. werd de jaarlijkse bedrijfscompetitie met een drietal wedstrijden besloten.

De uitslagen hiervan zijn:

Draaierij—Montage B 0—1
Germaakerij—Combinatie 2—2
Montage A—Stampertij 1—2

Al was de spanning er dit jaar speeldig uit, omdat de Germaakerij zich reeds een week geleden definitief in het bezit van de beker stelde, toch kan de Organisatie-commissie terug zien op een geslaagd toernooi, dat mede door

het mooie weer sportief en vlot is verlopen. De beker is ook dit jaar weer terecht gekomen bij het team dat, wat het veldspel betreft, er de meeste aanspraak op kon maken.

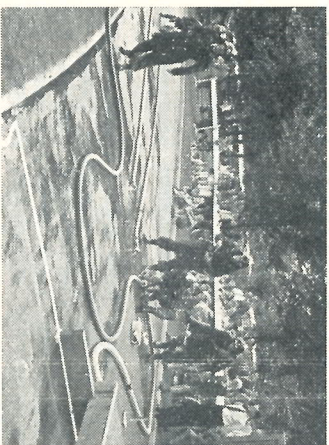
Na afloop overhandigde onze bedrijfsleider, ir Boel, het begeerde kleinood aan aanvoerder Pijfak van de Germaakerij. In enkele waardende woorden legde ir Boel de nadruk op de bijzondere prestatie van het winnende team, de beker voor de derde achtereenvolgende keer te verwerven.

Tevens dankte spreker de scheidsrechters voor hun belangeloze medewerking.

Aanvoerder Pijfak dankte op zijn beurt de heer Boel namens het gehele team voor zijn prettige woorden en tevens de directe, Organisatie-commissie en scheidsrechters voor hun medewerking bij het tot stand komen van dit geslaagde toernooi.

De eindstand is als volgt:

1. Germaakerij	7	6	1	—	13	19—4
2. Combinatie	7	4	—	2	1	10 15—10
3. Telco	7	4	—	3	8	12—18
4. Kamoor	7	3	1	3	7	14—9
5. Stampertij	7	3	1	3	7	7—6
6. Montage A	7	2	1	4	5	15—13
7. Draaierij	7	1	2	4	4	8—13
8. Montage B	7	1	—	6	2	6—23

Het ontkoppelen der slangen geschiedde in een vlot tempo.

O.R.-VERGADERING UTRECHT

Onder voorzitterschap van de heer Zaaijer werd donderdag 11 juli 1957 in Utrecht een O.R.-vergadering gehouden.

De heer Zaaijer geeft, nadat hij de vergadering geopend heeft, een overzicht van de productie in de Utrechtse fabriek in het eerste halfjaar 1957. Zoals bekend mag worden verondersteld vervaardigt onze Utrechtse fabriek stofzuigers, ventilatoren, handboormachines, vloerwrijvers, aggregaten, plaatspelers en verwarmingsstukken. Vooral van eerstgenoemd product blijft onze SZ 52 Junbo-snelzuiger door de handel zeer goed te zijn ontvangen, zodat wij voor de laatste toekomst hiervan goede verwachtingen hebben.

Vervolgens maakt de voorzitter de verwachtingen van de directe voor het tweede halfjaar van 1957 bekend. Voor de Utrechtse fabriek is voor dit tweede halfjaar een iets hogere productie gepland, die waarschijnlijk met de bestaande apparatuur en met dezelfde bezetting zal kunnen worden verwezenlijkt.

Op verzoek van een van de leden verstrekt de heer Zaaijer ook enkele gegevens over de Solex- en TV-verkoop.

Bij de rondvraag komen ten slotte de volgende punten aan de orde:

a. Het verzoek zaterdag voor de fabrieksvakantie vrij te mogen zijn en

de verloren tijd in te halen door vooraf langer te werken. Dit verzoek moet evenals bij de Maanweg en de Ehnaf om de bekende redenen worden afgewezen.

b. De opmerking dat velen graag hadden gezien dat de kwartaalafrekening over het tweede kwartaal 1957 zou plaats vinden voor de fabrieksvakantie.

Aan dit overigens volkomen begrijpelijke verzoek kan helaas niet worden voldaan, omdat dit om administratieve redenen in deze korte termijn niet meer mogelijk is. In het vervolg zal de O.R. tijdig over de problemen dienaangaande worden ingelicht.

c. De vraag of in meer gevallen gezins-hulp ter beschikking kan worden gesteld, met name in die gezinnen waar dit dringend noodzakelijk is. Deze kwestie zal nader met de sociale werkster, mejuffrouw Van Gool, worden besproken; in de volgende vergadering zal hierop worden teruggekomen.

De heer Zaaijer sluit de vergadering met de opmerking dat hij het op prijs stelt dat de O.R.-vergaderingen regelmatig worden gehouden, ook al zou de agenda hier toe geen directe aanleiding geven.

Darom gaat u met vakantie?

Dat we nu met de gehele fabriek met vakantie gaan, is een normaal verschijnsel. Toch maakt het een verschil, waarom we dat doen. Dat woord vakantie stamt uit het Latijn en betekent zoveel als leeg zijn van iets of een open plekje maken. Een vakantie heeft dus de bedoeling een poosje los te zijn van ons dagelijkse werk.

Het gekke is, dat er altijd mensen zijn, die dat niet goed voor elkaar kunnen krijgen. Ergens speelt in hun vakantie dat dagelijkse werk door; soms openlijk, ook wel op de achtergrond.

Zo zijn er lieden, die in feite menen, dat ze hun werk eigenlijk nooit los kunnen en mogen laten. Ze vinden zo'n poosje vakantie natuurlijk wel leuk. Maar ja, eigenlijk is dat tegelijk een beetje bezetting van de goede gang van zaken in hun werk. Sommigen kunnen blijven er dan ook althuis enigszins mee bezig. Ze zijn geen meester meer over hun arbeid, maar er de slaaf van geworden.

Er zijn er ook, die dolblij zijn met die vakantie, omdat ze dan eindelijk eens van dat dagelijkse werk een poos af zijn. Maar met tegelijk een beetje tegensin denken ze al weer aan de tijd, dat de vrije dagen voorbij zullen zijn en ze weer naar dat werk terug moeten. Krampachtig doen ze pogingen om in hun vakantie er in elke geval niet aan te denken. En door de vrees daarvoor komt het werk hun telkens weer in gedachten. Dat zijn vlichtelingen, die in de vrije weide de gedachte aan de stad maar niet goed kwijt kunnen raken, hoe graag ze dat ook zouden willen.

Er zijn er ook, die een vakantie als herstel van krachten zeer wel op prijs stellen, maar geen voldoende voorzorg hebben genomen, dat dit ook werkelijk gebeurt. Telkens flitst hun dan op een tocht of terras met schrik door de gedachten, dat ze dit of dat niet hadden geregeld voor hun vertrek; hoe zou dat nu gaan? Zullen ze er even over schrijven of bellen?

Waarom gaat u nu eigenlijk met vakantie? Het is toch misschien niet helemaal overbodig ons dat even af te vragen. Daarvan toch kan afhangen, wat die vakantie voor ons wordt.

Ze is immers bedoeld als een tijd, waarin we ons licham en onze geest van vermoeidheid laten herstellen om straks weer echt fit en met lust naar ons werk terug te keren. Heeft een vakantie dat effect niet, dan mist ze haar zin. Liden we elkaar een „goede" vakantie wensen, in haar werkelijke betekenis.

Scheuwer.

Onze huisvrouwen gingen op stap

De zevende huisvrouwenvakantieweek ligt ook weer achter ons. Mede dank zij het heerlijke weer is het een bijzonder geslaagde week geweest. Hozeer deze week ook dit jaar op prijs werd gesteld blijft wel uit het verslag, dat twee van de deelnemers ons toestuurden en dat wij hieronder willen doorgeven.

„Dit jaar gingen we weer naar „De Hoornboeg" in Hilversum, dat omreven is door prachtige bossen en heide. Er waren niet zoveel liefhebbers als de vorige jaren, maar de stemming onder elkaar was prima in orde. Dank zij de directe van Van der Heem zijn wij woensdag de hele dag uit geweest, o.a. naar het Muiderslot en 's middags naar de Loosdrechtse plassen, waar we een rondvaart met een plezierboot hebben gemaakt. We zagen daar ook nog Prinses Irene, die met een vriendin een zelfloohje maakte. Vervolgens hebben we nog een tijdje op een terras in de zon gezeten, waar we een prachtig uitzicht over de meren hadden en op ijs en limonade werden getrakteerd. Tot slot van die dag kregen we 's avonds een cabaretavond, die werd gegeven door de Utrechtse VDH'ers. Als gasten waren toen de heren Scheuwer en Carouwer bij ons. De avond is een daverend succes geworden. Met een rondedans waarbij niemand bleef zitten, werd de avond besloten. Voordat we naar bed gingen hebben de meesten van ons nog een heerlijke avondwandeling over de hei gemaakt. De omgeving daar is prachtig.

Er werden ook lezingen gehouden over voeding en gezondheid, over bloemenschikken en hoe wij het beste met ons huishoudgeld kunnen omgaan. We hebben er een heleboel van geleerd. In elk geval weten we nu hoe wij onze mannen voor weinig geld een heleboel vitaminen kunnen geven. De les in bloemenschikken was ook erg leuk. 't Is enig om te zien, wat je allemaal kunt doen met doodgevone bloemen, die langs de weg groeien, grasjes en

Wandelclub

„UTRECHT"

Zaterdag 13 juli werd deelgenomen aan een wandeltocht, uitgeschreven door „Wiskracht" Loenen.

Onder goede weersomstandigheden en in prima stemming (vergeten broodjes) werd de tocht door de Vechstreek afgeleid.

Jammer dat enkele leden te elfder ure verstek lieten gaan, zodat buiten mededinging voor een groepsprjs gelopen moest worden!

Hartelijk dank!

Hierdoor dank ik directe, chefs en personeel heel hartelijk voor de vele bliken van medeleven, beoond tijdens de ziekte van mijn man en bij zijn overlijden en begravenis.

Mevr. Rutgerink.

Mijn dank aan Ziektenroost, dr. Van Werkum en collegie voor de betoonde belangstelling tijdens mijn ziekte.

C. Krancher, ald. Medische Dienst.

onkruid, waar je altijd zomaar voorbij loopt.

Tot slot hadden we vrijdag onze bonite avond, waarbij de heer en mevrouw Gussenhoven onze speciale gasten waren en heel gezellig medededen. Het werd een dolle avond. We werden getrakteerd op koekjes, perziken en ook kregen we allemaal een pakje sigaretten. Dank aan de directe van Van der Heem om ons zo te verwennen. We hebben spelletjes gespeeld alsof we weer kind waren: de Zevensprong en In Holland straat een huis.

Het is een week geweest, waar wij huisvrouwen — dank zij de directe van Van der Heem — lang en met veel plezier op kunnen terugzien. Dat dit jaar maar gauw mag opschieten, want we gaan volgend jaar vast allemaal weer mee".

Dames Krul en Rijk.

Tot zover het verslag van de twee dames, dat voor zichzelf spreekt. De spontane geste van de Utrechtse toernooi-groep om een cabaretavond te organiseren is bijzonder op prijs gesteld, zoals uit het bovenstaande al is gebleken. Voor de Utrechtse groep zelf is de avond ook geen corvee geweest getuige het onderstaande verslagje van een der deelneemsters:

„Nadat het podium in jltempo was aangekleed met meegebrachte gordijnen, schijnwepers enz., kon de cabaretavond beginnen. Al direct heerste er een uitstekende stemming in het zaalje, toen de jonge accordeonist Kees Kastrup zijn eerste vakantielied inzettede. De schetsjes, die verder ten tonele werden gebracht, vielen zeer in de smaak en ook de zanger, de heer Monné, werd erg gewaardeerd. Op een gezellige manier lijnde de heer Jacobs de stukjes aan elkaar en de avond ging maar al te snel voorbij.

Aan het eind van de avond dankte mej. Van Gool de regisseur en de toernooi-groep voor hun goed geslaagde programma met bombons en sigaretten, waarna alle aanwezigen zeer voldaan over deze avond vertrokken".

EEN VERHAALTJE VOOR DE KLEINTJES

VAN EEN JONGETJE, DAT ZIJN BOTERHAMMEN NIET LUSTTE

Luister maar!

In de kamer staat een klein tafeltje met een klein stoeltje. En over de tafel ligt een kleedje en o, kijk eens op dat kleedje — wat lekker! Daar staat een beker met heerlijke melk, 'n lekker eitje en twee boterhammen met kaas. Maar kijk eens op dat stoeltje — daar zit een jongetje. Karel'tje heet hij. Karel'tje kijkt helemaal niet blij, neen Karel'tje kijkt boos, heel boos naar het lekkere eten. Bah, zegt hij, bah, ik lust dat eten niet en z'n gezicht wordt nog bozer en hij stampt met zijn voet.

Daar gaat de deur open en Moeder komt binnen. Maar Karel'tje, zegt ze, heb je nu nog je boterhammen niet op? Eet eens vlug door. Je eitje wordt helemaal koud. Bah, zegt Karel'tje, ik lust geen eieren en ik lust geen kaas en ik lust geen melk. Moeder hoort het gelukkig niet, dat Karel'tje van die boze dingen zegt. Toe Karel, zegt ze, drink je melk eens op. Karel neemt een heél klein slokje. Dan gaat moeder weer naar de keuken, ze moet wassen vandaag.

Maar kijk eens, wat doet Karel'tje nu? Hij staat op en loopt door de kamer en hij is nog niet eens klaar met eten. Karel stapt voorzichtig door de open deur de tuin in naar het hekje. Hij doet het hekje open en holt zo maar de straat op. Hij loopt een hele poos over de weg, maar dan worden zijn benen zo moe, dat hij eventjes stil blijft staan. Hij is moe en hij heeft ook zo'n raar gevoel in zijn buik. Er rollen dikke tranen over zijn wangsen. Dan komt er opeens een paard aangestapt. Zo, zo, jongetje, zegt dat paard, wat is er aan de hand en waarom huil je zo?

Ik heb zo'n honger, zegt Karel'tje. O, is het anders niet, zegt het paard, kom dan maar mee. En het paard loopt het weiland in. Ik heb heerlijk eten voor je, hoor.

Huil maar niet. En Karel huppelt achter het paard aan. Wat zou het zijn? Zou het lekker zijn? Opeens blijft het paard staan en plukt met zijn mond een hele pluk gras van de grond.

Alsjeblieft, jongetje, proef eens hoe lekker!

Maar nu begint Karel'tje nog meer te huilt. Dat is geen eten voor kindertjes, roept hij, dat is paard-eten en hij holt hard weg. Het paard blijft verbaasd staan. Wat een raar jongetje is dat, denkt hij. Dan eet hij zelf maar een flinke hap van het malse gras.

Karel'tje holt maar door en hij kijkt niet één keertje om. Er ligt een grote steen in het gras, maar Karel'tje ziet het niet. Hij holt maar door en dan... pats rolt hij over de steen, zo maar met z'n neus in het gras en zijn benen in de lucht. Een eindje verder staat een varken, dat nu nieuwsgierig dichterbij komt. Knorr-knorr-knorr, zegt dat varken. Wat doe jij hier? Knorr-knorr. O varken, huil Karel'tje, ik heb zo'n honger en ik ben zo moe.

O, zegt het varken, is het anders niet, kom dan maar mee. Knorr-knorr, zegt hij, kijk eens wat een lekker eten en hij stopt z'n kop in de grote hoop vette modder. Knorr, zegt hij tegen Karel'tje, neem ook maar 'n hapje, het smaakt zo lekker. Maar Karel'tje holt al weer hard weg. Bah, roept hij, ik lust geen modder, jongetjes eten geen modder, dat is varkens-eten.

Hij loopt het hele weiland door, maar dan opeens kan hij niet meer verder. Hij staat voor een brede sloot. Ach, die arme Karel'tje — z'n maag rammet van de honger. Kwak-kwak-kwak, hoort hij opeens en daar komt moeder eend aan gezwommen met kleine eendjes. Kwak-kwak, zegt ze, waarom ben je zo verdrietig jongetje?

Ik heb zo'n honger, snikt Karel'tje. O, is het anders niet, kwakt moeder eend, ik heb een lekker hapje voor je, dat lusten mijn kindertjes ook zo graag. Ze doet haar rode snavel wijd open en hap een hele boel kraai uit de sloot.

Een liedje

voor elke dag

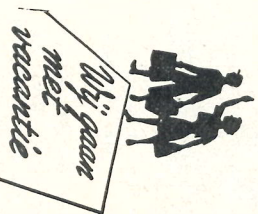
's Morgens, als je wakker wordt,
Begint een nieuwe dag.
Je kan weer ballen, spelen, lezen,
Begroet hem met een lach!
's Middags als je eten gaat,
Of naar school toe moet,
Ik hoop, dat je dan denken kan,
Wat ik deed was goed.
's Avonds, als je slapen gaat,
Is de dag voorbij,
Morgen komt er weer een dag,
Begin die even blij!

Alsjeblieft jongetje, zegt ze, dat is voor jou. Ach, maar Karel'tje is helemaal niet blij — hij huil nu nog veel harder. Ik lust geen kroos, zegt hij, dat is eende-eten. Hij draait zich verdrietig om en loopt langzaam weg. Dan komt er een vrolijk klein hondje aan gesprongen.

Waf, waf, blaft hij. Waarom huil je zo? Heb je zo'n honger?
Ja, knikt Karel'tje.
Waf, waf, huil maar niet hoor, zegt het hondje, ik weet wel lekker eten voor je. Kom maar mee.

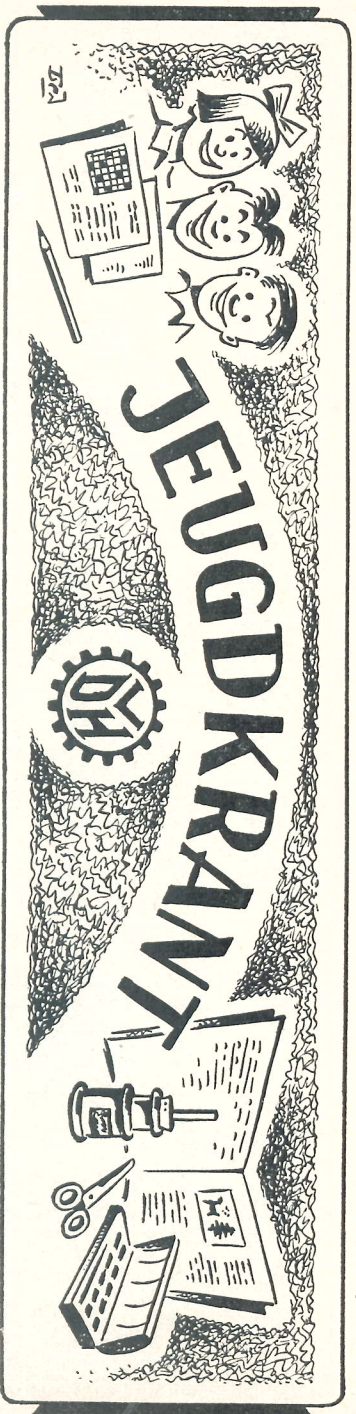
Samen lopen lopen ze door het weiland, de weg over tot ze bij een hekje komen. Ze gaan het hekje door, de tuin door en een kamer binnen. En in de kamer staat een tafeltje met een stoeltje. Karel'tjes eigen tafel en stoeltje. Hier is het, zegt het hondje, kijk eens wat een lekker eten. Ja, zegt Karel'tje, dat is eten voor kindertjes en slok, slok, daar drinkt hij zijn melk op. Hap, hap, hap, zijn boterhammen naar binnen en het lekkere eitje. O, wat heerlijk, zegt Karel'tje met een zuucht.

Boterhammen is het lekkerste van de hele wereld. Ik zal nooit meer zeggen, dat ik ze niet lust.

„GOOCHEME" HANSIE

Hans is pas op school, hij zit in de eerste klas. Op een dag komt hij thuis met een vreselijke knauw gezicht. Die rare school, daar ga ik niet meer naar toe, zegt hij tegen zijn moeder. Waarom dat zo in eens, vraagt moeder, je ging er zo graag heen? Waarop Hans antwoordde: Die jufvrouw kan zelf niet rekenen. Gisteren vertelde ze, dat vier en drie zeven is en nu zegt ze weer: vijf en twee is zeven!

ONZE TWEDE JEUGDKRANT

De beginnen met de uitslag van onze prijsbragen

Eindelijk, zullen jullie misschien zeggen.

Ja, het heeft wel even geduurd, maar het was dan ook een heel werk. Kijk maar eens even naar de foto, die hierbij staat. Zien jullie die stapel tekeningen? Dat waren ze nog niet eens allemaal. Die moesten wij stuk voor stuk bekijken. Jullie zien wel aan onze gezichten, dat het een moeilijk werk was. Waarom het zo moeilijk was? Nu, dat zullen we jullie vertellen.

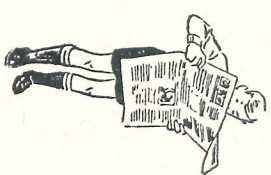
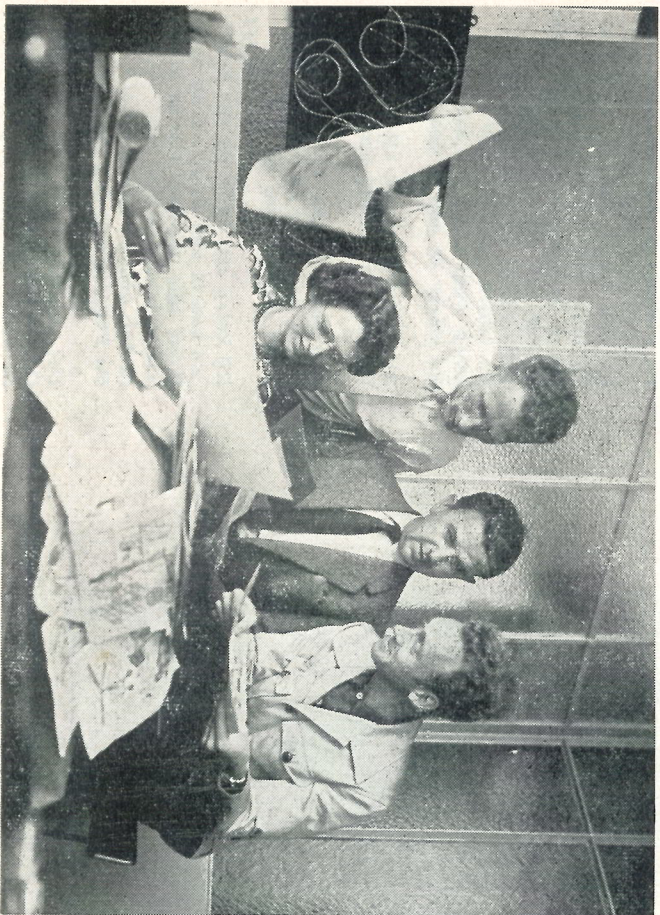
Alle kinderen die hebben meegedaan hebben zo goed hun best gedaan, dat het erg moeilijk was om te kiezen tussen de platen en te zeggen welke plaat nu werkelijk de allerbeste was. Soms hadden we wel meer kinderen mooie prijzen willen geven, maar ja, dat ging natuurlijk niet. Bij een wedstrijd kan er natuurlijk maar één winnaar zijn, dat begrijpen jullie wel. Wie nu geen prijs gewonnen heeft moet niet denken, dat hij het niet goed gedaan heeft. Dat is heus niet zo. Alleen waren er tekeningen en platen die nog mooier waren. En dus weten de kinderen die nu geen prijsje hebben gewonnen, wat ze de volgende keer moeten doen: nog iets beter hun best doen. Dan hebben ze ook een goede kans een prijsje te winnen.

Welke kinderen de prijzen gewonnen hebben, kunnen jullie verder op lezen. We willen hier een paar namen noemen van jongens en meisjes, die dit keer geen prijs hebben gewonnen, maar die toch keurige platen hebben ingestuurd.

Er waren drie jongens, die zo dapper waren om de plaat te verven. Dat vonden we heel fijn, want dat is heel moeilijk.

Het waren Tom van Doeland (9 jaar), Gerjke van Ooyen (8 jaar) en Nico Wijnants (8 jaar). Keurige jongens! Een volgende keer rekenen we weer op jullie.

Peter Harmsen (7 jaar) had aan alles gedacht. Hij had een lijst om zijn plaat getekend en er zelfs een lusje aan gemaakt om de plaat op te hangen. Je

De VDH-Jeugdkrant staat onder

redactie van:
C. van der Kade,
G. C. Koopman,
mev. W. J. Rehrink.

LET OP!
De volgende Jeugdkrant, nummer 3
dus, zal verschijnen op 12 okt. 1957.

hangt de plaat zeker boven je bed, als je hem terug hebt, niet Peter? Dat broertjes en zusje niet altijd ru-zie maken, konden we hier zien aan de plaat die Ton en Marliesje Bos hadden ingestuurd. Samen gekleurd. Voor ons was het alleen niet mogelijk een van jullie een prijs te geven. Ton is 9 jaar en Marliesje 6 jaar, dus bij welke groep hoort de plaat nu? Maar dat was niet zo erg. We vonden het leuk dat jullie het samen zo keurig voor elkaar hadden gebracht.

Ja, we kunnen nog zoveel namen noemen. Zoals Henk v. d. Poel of Friedrike Korsman, die ook al zo netjes hadden gekleurd.

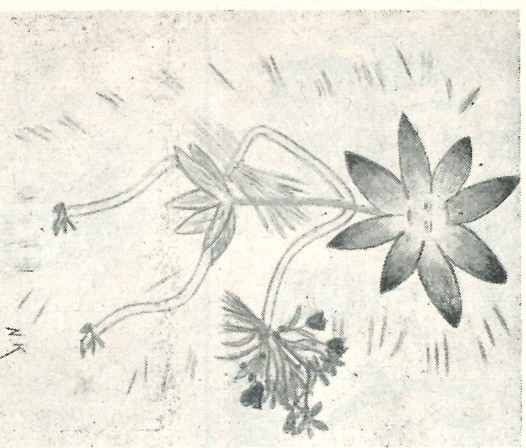
Maar we moeten ook nog iets zeggen over de kinderen van 11 jaar en ouder, die iets voor Pinksteren moesten verzinnen. (Daar hoorde jij dus ook bij, Nel den Hertog).

De opgave was hier niet makkelijk, dat merken we wel. Er waren er heel wat, die ons prachtige tekeningen zonden. Grote platen met kinderen, bloemen, dieren en nog veel meer erop. Maar ja, zo'n grote plaat is nu niet een portret van Pinksteren. Op een portret van iemand staan toch ook geen huizen, bossen, vijvers, eenden, kerken enz. enz.?

Zo kregen we van Rob Righolt een prachtige grote tekening waar een he-le-boel opstond. En ook Jeanne Roos zond een prachtige tekening.

Corrie van Hal had haar tekening keurig gekleurd. En Thineke Bakker zond ons een prachtig boeketje voorjaarsbloemen, met waterverf op papier dan.

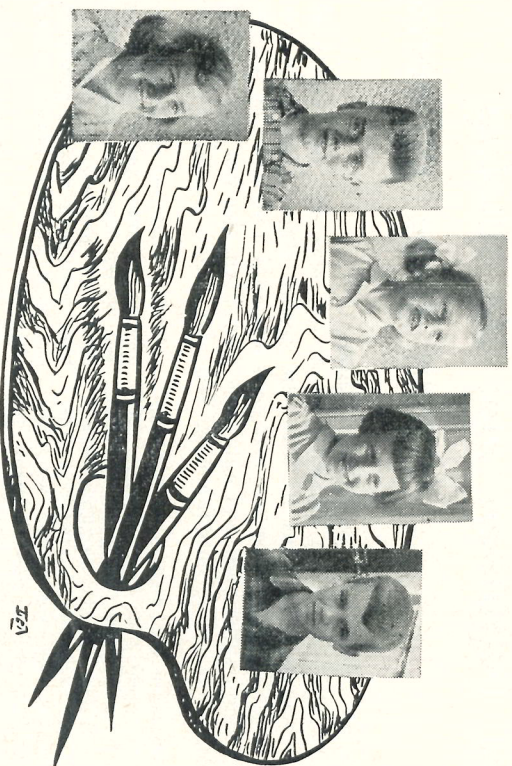
Maar hoe mooi deze tekeningen en plaatjes ook waren, ze waren toch niet wat wij bedoelden.

Nia Kijphuis tekende deze prachtige bloem en kreeg terecht een eerste prijs toegewezen.

De uitslag

- Groep 4 en 5 jaar.**
 1e prijs: Marijke van der Gugten, 5 jaar, Voorburg.
 2e prijs: Theo Hakenscheid, 5 jaar, Den Haag.
 3e prijs: Yvonne Brandt, 4 jaar, Rijswijk.
- Groep 6 en 7 jaar.**
 1e prijs: Mirjam van Ingen, 7 jaar, Utrecht.
 2e prijs: Hyke v. d. Kade, 7 jaar, Voorburg.
 3e prijs: Wouter Arnoldus, 7 jaar, Rotterdam.
- Groep 8, 9 en 10 jaar.**
 1e prijs: Eddy v. d. Boogaard, 8 jaar, Utrecht.
 2e prijs: Henry Bakker, 10 jaar, Den Haag.
 3e prijs: Tineke Visser, 8 jaar, Den Haag.
- Groep 11 en 12 jaar.**
 1e prijs: Piet v. Beekhoven, 12 jaar, Den Haag.
 2e prijs: Thea Meyer, 11 jaar, Rotterdam.
 3e prijs: Jan de Wit, 11 jaar, Utrecht.
- Groep 13, 14 en 15 jaar.**
 1e prijs: Nia Kijphuis, 13 jaar, Den Haag.
 2e prijs: Jannetje Hammsen, 13 jaar, Utrecht.
 3e prijs: Hiltje v. d. Boogaard, 15 jaar, Utrecht.

Hier zien jullie van links onder naar rechts de 1e prijswinnaars: Nia Kijphuis, Piet van Beekhoven, Marijke van der Gugten, Mirjam van Ingen en Eddy van den Boogaard.

Uit deze forse tekening herkennen jullie vast en zeker de mannelijke hand van Pietje van Beekhoven, die ook al een eerste prijs kreeg toegewezen.

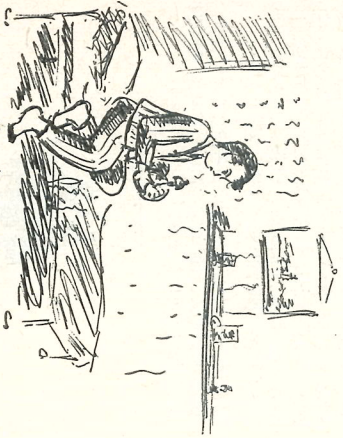
Pinksteren aan de Zaan

„Belofte maakt schuld”, zegt het spreekwoord, wat zoveel wil zeggen als: Wat je belooft, moet je ook doen.

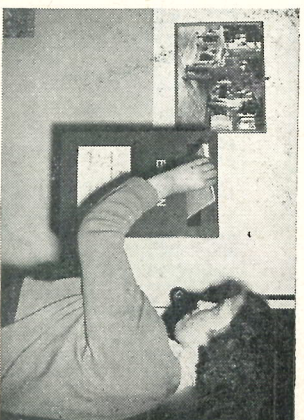
In de eerste Jeugdkrant belooft ik jullie iets te vertellen over de derde pinksterdag. Nu dan, één van de plaatsen in Nederland waar ook een derde pinksterdag wordt gevierd, is de Zaanstreek. Weten jullie waar dat is? Nee? Kijk dan maar eens op de kaart van Noord-Holland. Even boven Amsterdam begint de Zaanstreek met als grootste gemeente de stad Zaandam. Verder naar het noorden heb je dan Koog aan de Zaan, Zaandijk, Wormerveer, Krommenie en Assendelft.

Voor de Zaanse kinderen begint het pinksterfeest eigenlijk al op zaterdag daarvoor. Dan is het lullak, of zoals de echte Zaankanters zeggen „lullak”.

...zette 's avonds de wekker

De lol is op die dag zo vroeg mogelijk op te staan. Nee, niet om zess uur in plaats van om zeven! Dat is de tijd voor de lullakken! Ik herinner mij nog, dat ik 's nachts om twee uur opstond en dan was ik nog niet eens de eerste. Vrijdagsavonds zette ik dan de wekker om mij vooral niet te verslapen. Maar het ging niet alleen om dat vroege opstaan. De bedoeling was, zo vroeg mogelijk op straat zoveel mogelijk... ja, waai te maken. Weken van tevoren werden allerlei arfankertjes van potten, pannen, emmers en alles, waarmee je maar lawaai kon maken, verzameld en op een geheime plaats verstopt. Andere jongens, die je niet tot je eigen vriendjes rekende, mochten niet weten waar de schat was verborgen. Alles werd dan met een lang sterk touw aan mekaar gebonden en de „sleep” was klaar. Op lullakmorgen kwamen uit alle hoeken en stegen de „sleepen” te voor-

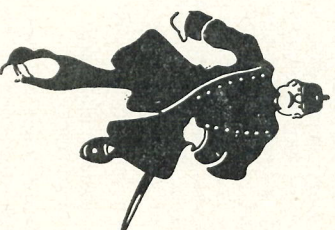
BRIEVENBUS

Willy Reimerink, Den Haag. Leuk dat je een briefje hebt gestuurd bij je plaat, Willy. Misschien krijgen we nu nog meer briefjes van kinderen nu ze zien, dat wij ze in de kinderkant beantwoorden.

Je hoopte weer gauw een Jeugdkrant met wedschrijven te krijgen. Wel, de Jeugdkrant is er, maar met de wedschrijven wachten we maar tot na de vakanties, vind je niet? Iedereen heeft het nu zo druk met andere dingen, zoals het strand, of het zwembad of met fiets-tochtjes. Jij toch ook zeker? Maar tegen de winter gaan we weer eens een aardige wedstrijd bedenken, hoor!

Dag Willy. Schrijf je nog eens?

open. Op straat begon de vrolijkheid al vroeg, overal muziek, draaiorgels, straatmuzikanten. Met veel plezier denk ik altijd nog terug aan de Beïense Kapel, een grote groep muzikanten, die helemaal uit Duitsland kwamen om op de derde pinksterdag aan de Zaan straatconcerten te geven. Dat kon toen n.3, want er waren nog niet zoveel auto's als nu en Solaxen waren er nog helemaal niet. 's Middags verschenen de straatcrocheten. Voor zover ik mij kan herinneren was het op de derde pinksterdag altijd mooi weer. Het was dan ook een drukte van belang. Iedereen liep op straat en de kraampjes met feestinstellen en toeters maakten goeie zaken. Na vijven bracht de Zaandammer boot nog veel Amsterdammers naar de Zaan, die na hun werkdag nog graag even aan het feest van de derde pinksterdag wilden meedoen. En tot laat in de avond duurde het feest voort.

„Flikkie” stoken onder toezicht

Zo was het vroeger. Maar lullak en de derde pinksterdag worden in de Zaanstreek nog altijd gevierd, al gebeurt dat tegenwoordig wel iets anders dan vroeger. Het „flikkie” stoken mag alleen nog onder toezicht van de politie, de straatmuziek is door het zeer drukke verkeer grotendeels verdwenen. De zaandammer boot vaart niet meer. Maar er zal nooit iemand zijn, die de Zaankanters hun lullak en hun derde pinksterdag zal kunnen afnemen!

De aap van Pietje Paal

Pietje Paal, die had een aap,
 't Was een reuze grote knaap.
 Hij kon lopen, dansen, springen.
 En soms ook een liedje zingen.
 Hij at koekjes, nootjes, boontjes,
 En had hele dikke kootjes.
 's Zaterdag ging hij in 't bad
 En spatte dan de kamer nat.
 Pietje Paal werd dan heel boos
 En stopte de aap in een hoede-
 doos.
 Als vader Paal dan uit wou gaan
 En voor de spiegel was gaan
 staan,
 Dan pakte hij die hoede-doos
 En oh, wat werd hij wreselijke boos!
 Want wie had dat nu ooit ge-
 loofd?
 Hij kreeg een aapje op zijn hoofd!
 „Zo kan ik niet de straat op gaan,
 Want alle mensen blijven staan,
 Als ik kom, met dat aapje op.”
 Ik heb gewoon een apekop!”
 En Pietje moest dan vroeg naar
 bed
 Dat was het einde van de pret.
 Onthoudt het allen dus maar goed:
 Je vader wil geen aap als hoed!